

University of Groningen

New neurons in the adult brain

van der Borght, Karin

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2006

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

van der Borght, K. (2006). *New neurons in the adult brain: A study on the regulation and function of neurogenesis in the adult rodent hippocampus*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Bedankt!

Nou, hier is ie dan.... M'n boekje is klaar! Gelukkig heb ik het niet helemaal in m'n een-tje hoeven doen. Er is een grote groep mensen die hier, op wat voor manier dan ook, een steentje aan heeft bijgedragen. Allereerst zijn dat natuurlijk Eddy van der Zee en Bart Eggen. Dankjewel voor jullie uitstekende begeleiding! Buiten het feit dat de overleggen met z'n drieën altijd erg gezellig waren, kwam ik er ook altijd met nieuwe energie en nieuwe ideeën vandaan. Eddy, ondanks je drukke bezigheden had je altijd even tijd als ik binnen kwam wandelen met een vraag of een of ander gedachtenspinsel. Vooral in het laatste half jaar hebben we regelmatig lange brainstorm-sessies gehouden over die o-zo-frustrerende-maar-toch-ook-wel-weer-erg-fascinerende neurogenese. Dat heb ik als zeer leerzaam en motiverend ervaren. Dankjewel! Bart, hoewel het onderwerp van mijn onderzoek steeds verder afdwaalde van jouw eigen onderzoeksveld, bleef je actief betrokken bij wat ik deed. Je had altijd nuttig commentaar op m'n artikelen, zowel inhoudelijk als tekstueel. Bovendien denk ik dat het snelheidsrecord manuscripten lezen wel op jouw naam staat...

Ook een woord van dank gaat uit naar Paul Luiten. Paul, ik waardeer het enorm dat je me de kans hebt gegeven om op jouw afdeling (opnieuw) te beginnen met een AIO-project. De dagelijkse begeleiding heb je overgelaten aan Eddy en Bart, maar je bleef altijd geïnteresseerd in de voortgang van het project, de daaruit voortvloeiende manuscripten, maar vooral ook in het persoonlijke wel een wee van je AIO's. Aan de hoogleraren van de beoordelingscommissie (Erik Boddeke, Hans den Boer en Jaap Koolhaas) wil ik graag mijn waardering uiten voor hun bereidheid om het hele proefschrift kritisch door te nemen.

Verder wil ik al m'n (ex-)collega's van de afdeling dierfysiologie bedanken voor de ongelooflijk gezellige tijd die ik daar heb gehad. Het kanoën, de mountainbike-tocht, het karten en onze 'monthly molecular neurobiology dinners' zijn dingen die ik echt nooit zal vergeten. Een paar mensen wil ik graag even met name noemen. Allereerst is dat Peter Meerlo. Peter, eerst was ik student bij je in Chicago (waar ik nog vaak met een zeer positief gevoel aan terug denk) en later werden we collega's. Jij bent echt een 'hardcore'-onderzoeker en een uurtje met jou over onderzoek kletsen gaf altijd veel nieuwe motivatie en inspiratie. Dankjewel voor alle waardevolle samenwerkingen! Hopelijk kunnen we dat blijven doen nu ik in Zweden zit.

Natuurlijk mogen mijn kamergenoten Viktor Roman, Robbert Havekes en Amalia Dolga niet ontbreken in de lijst! Viktor, dankjewel voor alle leuke en interessante gesprekken over onderzoek en alle andere belangrijke zaken des levens (zoals Harry Potter)! Robbert, stiekem ben ik blij dat er maar 1 Robbert op onze kamer zat (wat kan jij veel praten zeg,...), maar aan de andere kant was het eigenlijk best saai als je er een dagje niet was. Succes met je visjes! Amalia, it was good to share a room with you and to have some "girl's talk" every now and then. I wish you good luck as the only woman in a room full of men!

Katalin Horvath, jou moet ik zeker niet vergeten! Mijn eerste doctoraalonderzoek deed ik bij jou. Jouw enthousiasme voor het onderzoek heeft er zeker toe bijgedragen dat ik ervoor heb gekozen om AIO te worden. Jan Mulder, ik vond het echt jammer dat je vertrok

naar Zweden, en niet alleen omdat daarmee mijn persoonlijke computer-expert weg was... Ook alle (ex-)anderen van de afdeling Moleculaire Neurobiologie (Uli Eisel, Jan Gast, Ivi Granic, Jan Keijser, Marije Löwik, Frans Maes, Ingrid Nijholt, Csaba Nyakas, Anghel Ostroveanu en Josée Plantinga): dankjewel voor de fijne tijd!

Ook 'verderop op de gang' zaten een aantal mensen die ik graag speciaal wil bedanken. Bauke Buwalda, dankjewel voor alle nuttige neurogenese-discussies en alle grappige gesprekken over vanalles-en-nog-wat op het lab. Peter Wielinga en Brenda Bouter, bedankt voor de gezelligheid op de afdeling! Ik hoop dat het jullie goed gaat in Zwitserland. Joke Poelstra, wat zou de afdeling zonder jou moeten? Loes Drenth, dankjewel voor de waardevolle celkweeklessen en voor de gezellige gesprekken!

Verder is er een hele groep mensen die hier absoluut genoemd moet worden: de biologie/geneeskunde/HLO studenten die hun stage bij mij gedaan hebben! In order of appearance: Pieter Landheer, Alinde Wallinga, Eline de Jong, Ruth Muller, Nienke Timmer, Henriëtte Hulshof, Thomas Bos, Saskia Grooters en Karin Klauke: allemaal ongelooflijk bedankt! Niet iedereen zal een deel van z'n eigen onderzoekje terugvinden in mijn proefschrift, maar dat betekent niet dat het minder waardevol is geweest voor mij. Jullie hebben ontzettend hard gewerkt en ook nog eens voor heel veel levendigheid en gezelligheid gezorgd in het lab. Dat laatste geldt trouwens ook voor alle andere studenten die hun stage hebben gedaan bij Moleculaire Neurobiologie. Allemaal heel erg bedankt!

Ook buiten het lab is er een aantal mensen die voor mij heel bijzonder zijn en zonder wie ik waarschijnlijk niet zo ver gekomen zou zijn. Marjolein Gerrits en Nienke Beintema: dankjewel dat jullie mijn beste vriendinnetjes zijn! De afstand is nu wel iets groter geworden, maar ik weet zeker dat onze vriendschap daartegen bestand is. Marjolein, ik mis het wekelijkse uitwisselen van alle onderzoeksfrustraties tijdens het spinnen wel hoor! Nienke, ik ken eigenlijk niemand die zo onbedaarlijk hard kan lachen als jij! Onze Dolder-sum, Gorssel en Bretagne-weekendjes waren echt onvergetelijk (in meerdere opzichten...). Waar we ook alledrie gaan wonen later (als we groot zijn), we mogen elkaar nooit uit het oog verliezen!

Er zijn nog meer mensen die er voor gezorgd hebben dat ik af en toe de broodnodige afleiding kreeg van het onderzoek en die ervoor zorgden dat ik het belang van m'n onderzoek weer even wist te relativeren. Aafke Moons, Koos Romkes, Johan Offringa, Maarten Kooiker, Jan Snoeijer, Teun Baarspul en Irma, Frans, Nienke & Dorien Bot: Ik ben blij dat ik jullie ken! M'n kleine (nou ja, kleine...) broertje moet ik ook zeker niet vergeten. Jeroen, dankjewel voor het geweldige ontwerp voor dit proefschrift. Ik ben trots op je! En ik vind het ook bijzonder stoer dat we nu samen een boek hebben gemaakt. Ook een groot dankjewel voor m'n ouders, voor het feit dat jullie me gestimuleerd hebben om altijd voor het hoogst haalbare te gaan en natuurlijk voor de vrijwel dagelijkse emails met het laatste nieuws uit Slagharen!

En ja Martijn, de laatste alinea is voor jou. Ik weet dat je dit vreselijk vindt, al die dankwoorden enzo, maar het is lekker mijn boekje, dus ik heb het laatste woord! Je hebt het denk ik best zwaar met een vriendin in het onderzoek... De ene dag roept ze nog dat ze na het afronden van haar proefschrift onmiddellijk wil stoppen met de wetenschap en de andere dag besluit ze ineens om te verhuizen naar Zweden om daar toch verder te gaan met het onderzoek. Het is niet makkelijk om zo ver uit elkaar te wonen, maar wat het een heel stuk draaglijker maakt, is de wetenschap dat jij mij steunt in deze beslissing. Lofjoe!

Karin